

ПРЕСПИТЕ В РИЛА.

(по Сп. Георгиев)

До месец юлий се стопява обикновено всичкия сняг по върховете и равните места на Рила. Нестопените преспи остават даже до средата на м. август, само по вдлъбнатите места на северните ѝ склонове.

Някои от тия преспи имат до 100 метра дължина, а широчината им надминава 50 метра. Дълбочината им достига някъде по вече от човешки ръст. Тяхната повърхнина е силно залежена, та човек може свободно да ходи, без да затъне. Но ходенето по тия преспи е твърде опасно. Човек лесно може да се подхлъзне и да се натъкне на някои от острите камъни, що стърчат тук таме из тях, или да пропадне в пропастите, що ги заобикалят.

Някои от преспите са постоянни. Всяка година там се натрупва сняг и почвата около тях обикновено е гола и пуста.

През пролетта, когато почнат да се топят снеговъзте, някои преспи се откъртват. Те полетяват надолу с голяма сила, като повалят и завличат всичко що им попадне: гори, канари и снегове.

Дървета които човек неможе да обхване се пречупваат, или изкореняват от тоя снежен порой. Там гдето е минала такава преспа всичко е оголено. Само тук таме се виждат останки от корените на някое дърво. Така в Рила се унищожават големи пространства гори от падащите преспи.

Хр. Спасовски.

